

РЕШЕНИЕ

№ 4965

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20231110106218 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск по **чл.410 КЗ във връзка с чл.49 ЗЗД**.

В исковата молба от името на **ищеца** ЗД„Е”АД неговият представител твърди, че на 26.04.2022г. в град София на ул. *** било реализирано пътно-транспортно произшествие, при което бил увреден единственият участник- лек автомобил „*** застрахован по застраховка "Каско на МПС" към датата на ПТП-то при ищцовото дружество. Ищцовата страна посочва, че причина за настъпване на автопроизшествието е попадането на движещия се автомобил в „необезопасена и несигнализирана неравност” на платното за движение . В ищцовата застрахователна компания била заведена щета № *** , по която след направената оценка на имуществените вреди на застрахования собственик на автомобила било изплатено застрахователно обезщетение общо в размер на 298,81 лева (от които били приспаднати 71,40 лв , представляващи неплатена вноса за застрахователна премия). Според ищцовата страна отговорността за осъщественото ПТП е на С.О., тъй като увреждането на застрахования автомобил е било резултат от неподдържането и неизправността на пътния участък.

Искането към съда е да осъди С.О. в качеството ѝ на вложител на лицата , които не са изпълнили задълженията да поддържат изправността на пътното платно на ул. „*** град София , да му заплати сумата от **298,81 лв**, представляваща платеното от дружеството *застрахователно обезщетение* по щета № *** по риск "Каско на МПС" за имуществените вреди на лек автомобил „*** причинени при реализираното на 26.04. 2022г. в град София на ул. „*** № 13 пътно-транспортно произшествие , при което посоченият автомобил

пропаднал в необозначена и небезопасна дупка на пътното платно, заедно със *законната лихва* върху тази сума от датата на предявяване на исковата молба до плащането, както и *разноските* по делото , включително *юрисконсулско възнаграждение*.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ищеца поддържат иска. В заседанието на 28.02.2024г. , в което е даден ход по същество на делото , не се е явил представител на ищеца , но с писмено становище от 22.02.2024г. юрисконулт на ищцовото дружество е пледирал за уважаване на иска.

Ответната страна – С.О. оспорва предявения иск по основание и по размер според изявлението на пълномощника ѝ в представения на 13.03.2023г. отговор на исковата молба. Изтъква се , че застрахователното обезщетение е платено бз основание , тъй като не са били налице условията за това. Оспорват се : съществуването на валидно застрахователно правоотношение по риска „Каско” между ищеца и водача на уврудения автомобил ; механизма на процесното ПТП ; щетите по автомобила и причинно-следствената връзка между произшествието и вредите по колата, както и размера на претендираното обезщетение. Посочва се , че липсват каквито и да било доказателства за механизма на процесното ПТП , за твърдените щети по автомобила , както и за наличието на неравност на съответния пътен участък. Твърди се наличието на съвина от страна на водача на МПС-то, който не е съобразил поведението си на пътя с конкретната пътна обстановка. Предявено е възражение за съпричинителство на произшествието от страна на водача на автомобила, поради което се претендира намаляване на размера на обезщетението , ако бъде присъдено такова на ищеца.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ответника поддържат оспорването на иска. В заседанието на 28.02.2024г. , в което е даден ход по същество на делото , не се е явил представител на ответника , но с писмена молба от 28.02.2024г. , докладвана на съдебния състав на 01.03.2024г., юрисконулт на ответника е пледирал за отхвърляне на иска.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235,ал.2 ГПК, намира за установено от фактическа и от правна страна следното :

Предявеният иск е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

По настоящото дело ищецът, (чиято е доказателствената тежест съгласно чл.154,ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК), не е доказал по категоричен начин чрез т.нар.пълно доказване (изключващо всякакво съмнение), че причина за процесното ПТП, осъществено на 26.04.2022г. е небезопасна и несигнализирана неравност на ул. ***град София , както се твърди в исковата молба. Това обстоятелство изрично се оспорва от пълномощника на ответната страна.

С исковата молба ищецът е представил писмени доказателства за твърдяното от него ПТП – Протокол № ****г. на ОПП-СДВР и Искане за завеждане на претенция по застраховка „Каско на МПС” , „Гражданска отговорност на автомобилистите” и

„Застраховка на МПС срещу ПТП , посетено на място от органите на полицията” от Георги Стефанов Георгиев от 29.04.2022г. до ищцовото дружество.

Пълномощникът на ответника изрично е *оспорил* верността на съдържащите се в Протокола за ПТП № ****г. констатации относно причините за настъпването на произшествието. В Протокола за ПТП не е вписано актосъставителят да е извършил оглед на местопроизшествието, нито да е разпитал свидетели на ПТП-то, което означава , че изводите му се основават единствено на твърденията на водача на увреденото МПС. *Отбелязването на формално „да” в съответната графа на протокола за „посещаване на място”, не означава , че е бил извършен оглед на местопроизшествието , както и , че е бил установен точния механизъм на ПТП-то чрез проверка и на други данни, освен твърденията на водача на самокатастрофиралия автомобил.* Следователно в Протокола за ПТП (както и в искането за завеждане на претенция от 29.04.2022г. –б.с.) се съдържат *единствено твърдения на водача на увреденото МПС* относно причината според него за процесното ПТП. Тези твърдения *не са потвърдени* от доказателства, *не са и проверявани* от полицейските и застрахователните органи относно тяхната вярност (например чрез оглед на местопроизшествието за констатиране на съответната дупка , причинила процесното ПТП според водача на МПС-то).

Тъй като са оспорени *констатации , изготвени само въз основа на изявления на частно лице– участник в ПТП-то*, ищецът следва да установи верността им, а не ответникът да доказва тяхната неистинност. Това е така , тъй като изявленията на частно лице, независимо че са удостоверени в официален документ, нямат обвързваща доказателствена сила за съда, доколкото препредаването им в този документ не означава , че е проверена тяхната истинност , а само , че са били направени пред длъжностното лице, съставило Протокола за ПТП.

По настоящото дело няма представени доказателства за наличие на „необезопасена и несигнализирана неравност ” на пътното платно на ул. *** в град София. Не са представени никакви доказателства, няма дори данни, потвърждаващи писмено удостоверените твърдения на заинтересованото лице – водача на увреденото МПС за механизма на произшествието.

По делото не са представени други доказателства (освен писмено удостоверените твърдения на водача на увредения автомобил) , от които да се установява точната причина за щетите , нанесени по процесния автомобил. Приетото в съдебното заседание на 28.02.2024г. заключение по съдебната авто-техническа експертиза не може да бъде доказателство за механизма на процесното ПТП , тъй като е изготвено въз основа на документите по делото , т.е. въз основа на удостоверените в тези документи изявления на водача на процесното ПТП.

По делото не е доказан по безспорен начин механизма на процесното ПТП, т.е. причините за щетите по процесния автомобил. По-конкретно не е доказано наличието на необезопасена и несигнализирана неравност на пътното платно на ул. *** в град София на 26.04.2022г. , т.е. неизпълнение на задълженията на ответната страна. Не е установено, че

единствената причина за процесното ПТП и за щетите по увредения автомобил е несправност на пътното платно. Следователно не е доказано , че за ответната страна е възникнало задължение за обезвреда по чл.49 ЗЗД.

Предвид изложеното доколкото претендираното от ищеца право не е налице, искът по чл.410 КЗ е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен изцяло.

Относно разноските по делото:

На ищеца не следва да се присъждат разноски , тъй като искът е отхвърлен.

Пълномощникът на ответната страна– С.О. е предявил искане за присъждане на юрисконсулско възнаграждение. С оглед чл. 78,ал.8 ГПК такова му се полага, тъй като С.О. е представлявано по настоящото дело от юрисконсулт. Размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определен според действащата редакция на чл.78,ал.8 ГПК (50 лв).

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД , 68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователен предявеният от ЗД "Е"АД, ЕИК: *** гр.София, бул. "****" против С.О., гр.София, ул. **, осъдителен иск **по чл.410 КЗ във връзка с чл.49 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати сумата от 298,81 лв (двеста деветдесет и осем лева и осемдесет и една стотинки), представляваща платеното от дружеството *застрахователно обезщетение* по щета № *** по риск "Каско на МПС" за имуществените вреди на лек автомобил „*** причинени при реализираното на 26.04. 2022г. в град София на ул. „*** № 13 пътно-транспортно произшествие , при което посоченият автомобил пропаднал в необозначена и необезопасена дупка на пътното платно, заедно със *законната лихва* върху тази сума от датата на предявяване на исковата молба - 03.02.2023г. до окончателното плащане, както и исканията за *разноските* по делото и за *юрисконсулско възнаграждение*.

ОСЪЖДА ЗД "Е"АД, ЕИК: *** гр.София, бул. "****" **ДА ЗАПЛАТИ** на С.О., гр.София, ул. ** на основание **чл.78,ал.8 ГПК във връзка с чл.78,ал.3 ГПК** сумата от 50 лв (петдесет лева), представляваща полагащото се на общината юрисконсулско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____